

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 34Ek/1338/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118334601
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118334601.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného G., v konaní právne zast. JUDr. Milanom Ficekom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Žilinská 14, proti povinnej: G., v konaní právne zast. JAVOR - TOKÁR advokátska kancelára s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, 831 04 Bratislava, IČO: 36 264 750, vedenej súdnou exekútkou JUDr. Soňou Majkútovou, so sídlom Štúrova 257/37A, 905 01 Senica, sp. zn. 105EX 418/18, o vymoženie 31 180,28 Eur s prísl., o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej voči výroku I. a o sťažnosti oprávneného voči výroku II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 34Ek/1338/2018 zo dňa 14.01.2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinnej z a m i e t a .

II. Súd sťažnosť oprávneného z a m i e t a .

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.09.2018 domáhal od povinnej vymoženiu pohľadávky 31 180,28 Eur s prísl. na základe exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Galanta, č.k. 8C/50/2015-83 zo dňa 08.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č. k. 23Co/122/2017-138 zo dňa 23.04.2018. Vykonaním exekúcie súd poveril súdnou exekútkou JUDr. Soňou Majkútovou, so sídlom Štúrova 257/37A, 905 01 Senica, ktorá ju vedie pod sp. zn. 105EX 418/18.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 14.01.2019 rozhodnutie, ktorým návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.), oprávnenému nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v exekučnom konaní nepriznal (výrok II.), rovnako ako ani povinnej (výrok III). V odôvodnení uviedol, že dôvodom zastavenia exekúcie podľa povinnej bola skutočnosť, že voči rozsudku Krajského súdu v Trnave, na podklade ktorého sa vykonáva exekúcia, podala dovolanie. Povinná nepodala dovolaciemu súdu návrh na odklad vykonateľnosti, ten o odklade vykonateľnosti nerozhodol a rozhodnutie na podklade ktorého sa vykonáva exekúcia nestráca vlastnosti exekučného titulu. Podanie dovolania nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu a preto nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. písm. d/ Exekučného poriadku.

3/ Proti rozhodnutiu podala povinná v zákonom stanovenej lehote sťažnosť voči výroku I. uznesenia a oprávnený voči výroku II. uznesenia. Povinná namietala porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu absencie náležitého odôvodnenia napádaného uznesenia, keď súd neuviedol prečo nezohľadnil individualitu prípadu, t.j. že v danom prípade bolo proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č.k. 23Co/122/2017-138 zo dňa 23.04.2018 podané dovolanie. V dovolacom konaní môže dôjsť k zmene rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom v tomto konaní a výkon rozhodnutia by vzhľadom aj na výšku pohľadávky mal zvlášť nepriaznivé dôsledky v majetkovej sfére povinnej za predpokladu, že v blízkej budúcnosti môže dôjsť k zrušeniu exekučných titulov.

4/ Oprávnený sa naďalej pridržiaval názoru, že podanie dovolania v predmetnej veci nie je zákonným dôvodom zastavenia už prebiehajúcej exekúcie. Mal za to, že napadnuté uznesenie bolo náležite odôvodnené a exekučný súd nemá povinnosť skúmať individualitu jednotlivých prípadov, pretože bol vydaný riadny exekučný titul, na základe čoho vydal exekučný súd poveril exekútora vykonaním exekúcie. Argumentácia povinnej nemá žiadnu oporu v zákone. Celé konanie prebieha pred súdom už niekoľko rokov a oprávnený sa domáha v exekučnom konaní iba toho, čo mu bolo právoplatne priznané súdom. Ak by súd aj napriek skutočnosti, že oprávnený disponuje spôsobilým exekučným titulom, exekúciu zastavil, išlo by o vážny zásah do právnej istoty veriteľa. Na základe uvedeného navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť.

5/ Oprávnený sťažnosť, ktorou sa domáhal zmeny výroku II. napadnutého uznesenia, tak že mu súd prizná nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, odôvodnil tým, že na daný prípad treba aplikovať ustanovenie § 262 ods. 1 CSP, vzhľadom na to, že Exekučný poriadok neustanovuje inak. CSP neobsahuje ustanovenie o povinnosti nárokovať si trovy konania ako ani právne následky spojené s ich nenárokovaním. Z toho možno usudzovať zámer, že nový procesný kódex neustanovuje povinnosť na nárokovanie si náhrady trov konania a ponechal rozhodovanie o nároku náhrady trov konania vo výsostnej ingerencii súdu.

6/ Povinná sa k sťažnosti oprávneného nevyjadřila.

7/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „EP“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8/ Podľa § 200 EP na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinnej voči výroku I. a ani sťažnosť oprávneného voči výroku II. nie je dôvodná.

12/ Dôvodom zastavenia exekúcie má byť podľa povinnej dovolanie podané na Najvyššom súde SR voči rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave, č. k. 23Co/122/2017-138 zo dňa 23.04.2018, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie. Ako vyplýva z obsahu spisu exekučným titulom je v danom prípade rozsudok Okresného súdu Galanta, č.k. 8C/50/2015-83 zo dňa 08.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č. k. 23Co/122/2017-138 zo dňa 23.04.2018. Prvostupňovým rozhodnutím bola povinnej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 31 180,28 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 31 180,28 Eur od 12.5.2014 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

13/ Povinná podala (prostredníctvom svojho právneho zástupcu) dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.04.2018, č.k. 23Co/122/2017-138. Vo veci podaného dovolania doposiaľ rozhodnuté nebolo a nie je možné určiť aký bude výsledok dovolacieho konania. Rozhodnutie dovolacieho súdu o tom, či bude exekučný titul zrušený alebo bude dovolanie zamietnuté, prípadne odmietnuté, je v tomto štádiu neisté, nie je vopred možné ustáliť záver, že povinná bude v dovolacom konaní úspešná. Preto nemôže podanie dovolania v tomto štádiu predstavovať dôvod na zastavenie exekúcie.

14/ Zákon síce chráni záujmy povinného, nemožno však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo. V zmysle konštantnej judikatúry podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04-70 z 19.05.2004). Nakoľko len samotným podaním dovolania exekučný titul nezanikol a naďalej je podkladom vykonávanej exekúcie, treba prihliadnúť na právo oprávneného na uspokojenie svojho nároku, ktorý stále disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom.

15/ Zákonodarcu výslovne v texte zákona neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, no z dôvodovej správy, literatúry (napr. C.H. Beck, Exekučný poriadok - Komentár, 3. vydanie) i konštantnej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 3/2011 z 28.03.2012) vyplýva, že k takým patrí napríklad premlčanie, nedostatok hmotnoprávnej legitímácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, ale aj iné skutočnosti, pre ktoré sa nemala exekúcia vôbec začať (neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné a pod.), a iné. Teda také skutočnosti, o ktorých je ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie zrejmé, že bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. S určitosťou však medzi ne nemožno zaradiť podanie dovolania voči právoplatnému a vykonateľnému rozsudku, a to najmä s ohľadom na nemožnosť vopred určiť výsledok konania pred dovolacím súdom. Pokiaľ by dovolací súd žalobu zamietol, zastavenie exekúcie by sa ukázalo ako nedôvodné, čo by malo za následok neprimeraný zásah do práv oprávneného, ktorý disponuje vykonateľným exekučným titulom. Až v prípade, že by výsledkom konania dovolacieho súdu bolo rozhodnutie, ktorým by bolo dovolaniu vyhovené, t.j. exekučný titul by bol zrušený, resp. zmenený, nastala by právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie, avšak nie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, ale podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku (zrušenie exekučného titulu).

16/ Ak chcela povinná zabrániť vykonaniu exekúcie, resp. pozastaviť jej výkon, nestačilo len podať dovolanie. Táto samotná skutočnosť v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie je nepostačujúca, exekučný titul je právoplatný a vykonateľný, t.j. možno na nárok v ňom judikovaný viesť exekúciu. Povinná mala možnosť požiadať o odklad vykonateľnosti rozhodnutia (exekučného titulu). Povinná súdu neuviedla, či požiadala o odklad vykonateľnosti exekučného titulu, no z vyjadrenia oprávneného vyplývalo, že povinná nepodala návrh na odklad vykonateľnosti. V zmysle ustanovenia § 444 Civilného sporového poriadku môže vykonateľnosť rozhodnutia (exekučného titulu) dovolací súd (Najvyšší súd SR) odložiť len ak bol podaný návrh na odklad vykonateľnosti a sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Najvyšší súd bez návrhu podľa súčasnej právnej úpravy vykonateľnosť rozhodnutia nemôže (výnimkou je ex lege odklad rozhodnutia vydaného v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, čo však nie je tento prípad), preto ak povinná nepodala návrh na odklad vykonateľnosti, rozhodnutie je naďalej vykonateľné.

17/ Na druhej strane súd ale považoval za potrebné uviesť, že aj keby bol odklad vykonateľnosti odložený, samo o sebe to ešte neznamená, že exekučný titul bude zrušený. Odklad vykonateľnosti môže len predznamenať, že rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom môže byť v dovolacom konaní zrušené, prípadne aj zmenené. V rovine exekučného konania by následkom povolenia odkladu vykonateľnosti exekučného titulu (vysloveného v konaní pred dovolacím súdom) mal byť odklad exekúcie v zmysle 61h ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, o ktorom rozhoduje exekútor vydaním upovedomenia o odklade exekúcie.

18/ Súd nemohol pri rozhodovaní o návrhu povinnej prihliadnúť ani na tvrdenú individualitu prípadu spočívajúcu vo výške pohľadávky, vymáhanie ktorej by malo mimoriadne nepriaznivé dôsledky v majetkovej sfére povinnej. Ako dôvod zastavenia exekúcie nepripadá v úvahu podľa žiadneho ustanovenia Exekučného poriadku výška vymáhanej pohľadávky a ani jej dopad na majetkovú situáciu povinnej. Povinná môže na zmiernenie dopadov exekúcie na jej majetok využiť iné inštitúty podľa Exekučného poriadku (napr. plnenie v splátkach § 61g Exekučného poriadku)

19/ Na záver tak súd konštatuje, že povinná okrem toho, že podala dovolanie, neuviedla ďalšie iné skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu ani existenciu dôvodov, pre ktoré by bolo možné prijať záver o zániku vymáhaného nároku a zastavení exekúcie. Vychádzajúc z právneho názoru,

že podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo o sebe žiadny vplyv na vykonateľnosť a právoplatnosť exekučného titulu a neznamená automaticky odklad vykonateľnosti rozhodnutia, pričom ani individuálne posúdenie z hľadiska výšky vymáhanej pohľadávky nemožno subsumovať pod žiaden z dôvodov zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, sudca s poukazom na ustanovenie § 250 ods. 1 CSP rozhodol tak, že sťažnosť povinnej ako nedôvodnú zamietol. V prípade, že bude exekučný titul zrušený alebo nastanú iné relevantné skutočnosti, ktoré budú brániť vymáhateľnosti exekučného titulu, súd môže aj bez návrhu exekúciu podľa § 61k Exekučného poriadku zastaviť.

20/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

23/ V súvislosti so sťažnosťou oprávneného, podanou voči výroku II. napadnutého uznesenia, ktorým mu nebol priznaný nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v exekučnom konaní sudca dospel k záveru, že napadnutý výrok treba považovať za správny. Nestotožnil sa s názorom oprávneného, že sa mali na danú vec použiť ustanovenia CSP týkajúce sa nároku na náhradu trov konania. Úprava trov exekučného konania v Exekučnom poriadku je komplexná a je odlišná od úpravy trov podľa ustanovení CSP, preto primerané použitie CSP ako všeobecného predpisu neprichádza do úvahy. O náhrade trov pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie súd postupuje rovnako ako pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie, keď podľa § 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku si oprávnený, ktorý žiada vymôcť trovy exekúcie, tieto musí uplatniť už v elektronickom návrhu na vykonanie exekúcie. V opačnom prípade by mu ich súd nepriznal (neboli by uvedené v poverení na vykonanie exekúcie). Uvedené znamená, že súd pri trovách v exekučnom konaní nepostupuje ex offo, ale len na návrh účastníka konania. Platí to tak pri návrhu na začatie konania, ako aj v ďalšom štádiu - v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Nakoľko si oprávnený v súvislosti s rozhodovaním súdu o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie trovy konania vo svojom vyjadrení neuplatnil, Exekučný poriadok súdu neukladá povinnosť rozhodnúť o trovách, pokiaľ si ich účastník neuplatnil. Preto sudca na základe uvedeného sťažnosť oprávneného voči výroku II. napadnutého uznesenia ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.